Dosarul nr.3r-150/23
2-23024588-02-3r-03042023
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Judecător Guzun Corneliu)

D E C I Z I E

11 mai 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Mîra Ghenadie
Judecători Dutca Ina şi Băbălău Denis

examinând, ***în lipsa participanților la proces***, în ordine de recurs, cererea de recurs înaintată de recurentul Podolco Miroslava,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 februarie 2023,

adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea înaintată de către Podolco Miroslava privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, depusă în cadrul acțiunii de contencios administrativ înaintată de Podolco Miroslava către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative,-

C O N S T A T Ă:

Pretențiile participanților la proces:

1. La data de 16 februarie 2023, Podolco Miroslava a depus cerere de chemare în judecată către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative, solicitând anularea Deciziei nr. ***** din 05.10.2022 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de persoana fizică Podolco Miroslava emisă de Serviciul Fiscal de Stat, precum și a operațiunii administrative - Actul de control fiscal repetat nr. ***** din 20.06.2022 prelungit pe formularele nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. ***** emis de Serviciul Fiscal de Stat, anularea deciziei de soluționare a cererii prealabile - Decizia nr. ***** din 31.01.2023 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. ***** din 05.10.2022.

2. Concomitent cu înaintarea acțiunii, reclamantul a solicitat suspendarea executării Deciziei nr. ***** din 05.10.2022 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de persoana fizică Podolco Miroslava emisă de Serviciul Fiscal de Stat, până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței de judecată (f.d. 5-27).

Poziția instanței de fond:

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 27 februarie 2023, cererea reclamantului Podolco Miroslava privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, depusă în cadrul cererii de chemare în judecată a lui Podolco Miroslava către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative,

s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 141-142).

Solicitarea recurentului:

4. La data de 15 martie 2023, recurentul Podolco Miroslava a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 februarie 2023, solicitând anularea/casarea integrală a încheierii nr. 3-404/23 din 27 februarie 2023, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani cu emiterea unei noi decizii prin care să fie dispusă suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil - Decizia nr. ***** din 05.10.2022, asupra cazului de încălcare a legislației fiscal comisă de persoana fizică Podolco Miroslava emisă de Serviciul Fiscal de Stat, până la rămânerea definită a hotărârii instanței de judecată (f.d. 144-159).

Argumentele părților:

5. În motivarea cererii de recurs, recurentul invocă, că, nici la emiterea Deciziei nr. ***** din 05.10.2022, nici la emiterea Deciziei nr.***** din 31.01.2023, Serviciul Fiscal de Stat nu a luat în considerare următoarele mijloace de probe/probe prezentate de către recurent Podolco Miroslava, și anume acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022; certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru încăpere nelocativă, nr. cadastral *****; acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022; certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru încăpere nelocativă, nr. cadastral *****; acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022; certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru construcții și case de locuit, nr. cadastral ***** și, respectiv, *****, situate în mun. Chișinău, str. *****; acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022; certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru încăpere nelocativă, nr. cadastral *****; declarația legalizată notarială al domnului Baicev Serghei nr. ***** din 13.12.2022; declarația legalizată notarial nr. ***** din 23.12.2022, semnată de Plis Olga și Polișciuc Ruslan; contract de împrumut din 05.07.2009; extras de pe pagina web a SFS; Certificatul nr. ***** din 13.07.2009 (forma TV-28), eliberat de Departamentul controlului vamal al RM (Bender), în baza căruia se confirmă introducerea în Republica Moldova a sumei de 54.000,00 USD și 90.000,00 EURO; certificatul nr. ***** din 13.07.2009 (forma TV-28), eliberat de Departamentul controlului vamal al RM (Bender), în baza căruia se confirmă introducerea în Republica Moldova a sumei de 60.000,00 USD și 95.000,00 EURO; declarația legalizată notarială a doamnei Muntean Stela din 21.12.2022.

6. Menționează că, dacă Serviciul Fiscal de Stat ar fi luat în considerare acordurile de reziliere invocate în acțiune, aceasta cu siguranță ar fi ajuns la concluzia că nu există o creștere de capital. Or, contractele de donație nr. ***** din 30.05.2012, nr. ***** din 30.05.2012, nr. ***** din 30.05.2012 și nr. 1533 din 30.05.2012 au fost rezoluționat de către părți, fapt confirmat prin acordurile de reziliere nr. ***** din 08.12.2022, nr. ***** din 08.12.2022, nr. ***** din 08.12.2022 și nr. ***** din 08.12.2022. Astfel, doamna Podolco Miroslava nu a obținut nici un venit provenit din creșterea de capital în urma înstrăinării încăperilor nelocative nr. cadastral *****, situată în mun. Chișinău, str. ***** și nr. cadastral *****, situată în mun. Chișinău, str. *****, terenurilor pentru construcții și case de locuit, nr. cadastral ***** și, respectiv, *****,

situate în mun. Chișinău, str. ***** și încăperii nelocative, nr. cadastral *****, situată în mun. Chișinău, str. *****.

7. Enunță că, Serviciul Fiscal de Stat acționează cu rea-credință, or, în anumite circumstanțe aceasta apreciază că efectul rezilierii contractului este restituirea prestațiilor și repunerea părților în poziția inițială, iar în speța de față, efectul reziliere deja nu presupuse restituirea prestațiilor și repunerea părților în poziția inițială. Deci, nu există venit impozabil rezultat din depunerea de mijloace bănești în mărime de 81563,00 (optzeci și unu mii cinci sute șaizeci și trei lei,00 bani) lei în contul bancar al doamnei Podolco Miroslava. Totodată, în perioada supusă verificării, Podolco Miroslava nu a obținut un venit impozabil nedeclarat în mărime de 4 005 755,13 lei, or, sumele luate de către Podolco Miroslava, și utilizate de către aceasta pe perioada anilor supuși verificării, nu urmau a fi declarate și apreciate ca fiind un venit impozabil, întrucât acestea sume au fost luate cu titlu de împrumut și urmează a fi restituite.

8. Mai relatează că, deciziile contestate prin prezenta acțiune în justiție sunt lipsite de motivare, în special decizia de soluționare a cererii prealabile, fiind emise cu încălcarea art. 118 Codul administrativ, întrucât nu conțin nici motivare de drept, nici de fapt și nici o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

9. Explică, că prin Decizia nr. ***** din 05.10.2022 și prin Hotărârea seria AH nr. *****, din 16.11.2022, emisă de Serviciul Fiscal de Stat a fost dispusă încasarea absolut neîntemeiată a sumei de aproximativ 3 806 323,84 MDL, iar încasarea neîntemeiată și arbitrală a acestei sume reprezintă o ingerință directă în dreptul de proprietate a lui Podolco Miroslava.

10. La data de 17 februarie 2023, intimatul Serviciul Fiscal de Stat a formulat referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată cu menținerea în vigoare a încheierii instanței de fond.

11. În susținerea poziției sale, indică, că în sensul art. 214 Codul administrativ, suspendarea reprezintă operațiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită, presupunând fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

12. Evidențiază că, prin prisma prevederilor art. 172 alin. (2) Codul administrativ, existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, precum și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil, trebuie să fie probate, nu doar afirmate. Cu alte cuvinte, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unei pagube iminente.

13. Cu referire la primul temei prevăzut de legislator în vederea suspendării executării actului administrativ - existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, explică, că prin noțiunea de

suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual se înțeleg acele circumstanțe de fapt care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, în acest sens, poate constitui un caz temeinic justificat: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale sau nemotivarea actului administrativ.

14. Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legislator în vederea suspendării actului administrativ - existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, relatează că, instanța urmează să ia în considerare toți factorii și interesele relevante și va dispune suspendarea actului administrativ doar dacă va constata că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, sau dacă vor exista temeiuri vădite privind ilegalitatea actului. Condiția pagubei iminente presupune producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de reparat. Iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute.

15. În acest sens, susține că, recurentul nu a argumentat prin care acțiuni anume, nedispunerea suspendării actului administrativ individual defavorabil contestat, ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile, aceasta motivându-și cererea de recurs doar prin prisma argumentelor aduse împotriva actului administrativ individual defavorabil emis în privința sa, care urmează a fi examinate și probate în cadrul examinării în fond a cauzei.

16. Pe cale de consecințe, enunță că, recurentul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ contestat, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt întrunite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente, or, din cererea de recurs înaintată nu sunt identificate niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Codul administrativ.

Termenul de declarare a recursului:

17. Conform art. 241 Codul administrativ, *încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

18. Potrivit dispoziţiilor art. 242 Codul administrativ, *recursul împotriva încheierii judecătoresti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoresti, dacă legea nu stabileste un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoresti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.*

19. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, menționează că momentul care declanșează curgerea termenului de recurs este cel al notificării actului de procedură.

20. Astfel, se reține că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 27 februarie 2023 a fost recepționată de către reprezentantul recurentului, contrasemnătură în avizul de recepție la data de 09 martie 2023 (f.d. 160), prin urmare, instanța de recurs notează că, recurentul Podolco Miroslava a declarat recurs împotriva încheierii nominalizate prin intermediul cancelariei instanței de fond, la data de 15 martie 2023, cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 242 Codul administrativ.

Aprecierea instanței de recurs:

21. În prim plan, cu referire la incidentele de procedură solicitate a fi stabilite prin solicitarea amânării recursului pendinte, instanța de recurs reține că, la data de 11 mai 2023, prin intermediul Secției Monitorizare și Relații Publice din cadrul Curții de Apel Chișinău, avocatul Mocanu Vladislav, în interesele recurentului Podolco Miroslava a depus cerere privind amânarea ședinței de judecată, invocând necesitatea prezentării unor probe suplimentare emise de Ministerul Finanțelor și Serviciul Fiscal de Stat, în cadrul dosarului administrativ.

22. Colegiul apreciază cererea de amânare a examinării recursului ca fiind nefondată, ținând cont de prevederile art. 241, alin. (3) Codul administrativ, precum și de efectul acestei căi de atac, inclusiv lipsa posibilității administrării a noilor probe, în această ordine fiind verificată legalitatea actului supus recursului la data emiterii acestuia.

23. Prin urmare în viziunea instanței de recurs, argumentele cererii de amânare nu sunt justificate și probate și nu întrunesc premisele legale de atestare a unui incident de procedura în ordinea acestei căi de atac, fapt ce concluzionează asupra respingerii cererii de amânare ca fiind neîntemeiată.

24. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei şi prevederile legale pertinente, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău apreciază recursul ca fiind neîntemeiat şi pasibil de a fi respins cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din următoarele considerente.*

25. Art. 194 alin.(1) Codul administrativ, prevede că, *în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

26. Conform art.219 alin.(1)-(3) Codul administrativ, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

27. În corespundere cu art.243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizia privind respingerea recursului.* Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că, *instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.*

28. La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea participanților sau a reprezentanților acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și în referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței efectuarea controlului judiciar al încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 27 februarie 2023, iar data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău. Totodată, instanța de recurs a opinat că, toate punctele de vedere, care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. Cu atât mai mult că, în esență, recurentul și intimatul au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Cu titlu subsidiar, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (*a se vedea, mutatis mutandis, Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, 19 aprilie 2007, §§ 72-75; Eriksson vs Suedia, 12 aprilie 2012, §§ 66, 72; Pönkä vs Estonia, 08 noiembrie 2016, §§ 33-34, decizia nr. 95 din 19 decembrie 2016 a Curții Constituționale, §§ 26-27*).

29. În conformitate cu prevederile art. 172 Codul administrativ, *dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. Motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se decide de autoritatea publică competentă pentru soluționarea cererii prealabile. Decizia cu privire la suspendarea executării se ia în termen de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării, daca legea nu prevede altfel.*

30. Potrivit art. 214 alin. (1) – (7) Codul administrativ, *suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură*

civilă nu se aplică. Suspendarea executării poate fi condiționată de plata unei cauțiuni, de îndeplinirea anumitor condiții sau poate fi limitată în timp. Dacă la momentul suspendării executării actului administrativ individual de către instanța de judecată acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care este real posibilă. Instanța de judecată care examinează acțiunea în contenciosul administrativ poate modifica sau anula în orice moment încheierile privind cererile prevăzute la alin.(4). Participantul la proces poate solicita modificarea sau anularea unei astfel de încheieri ca urmare a schimbării circumstanțelor sau a neinvocării acestora în procedura inițială din motive neimputabile lui.

31. Raportând dispozițiile normelor sus-citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul apreciază concluzia instanței de fond ca fiind una corectă.

32. Instanţa de recurs reţine că, așa cum rezultă din înscrisurile cauzei, la data de 20 iunie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a emis Actul de control fiscal repetat nr. ***** din prelungit pe formularele nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, iar la data de 05 octombrie 2022 a emis Decizia nr. ***** asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de persoana fizică Podolco Miroslava. Totodată, la data de 31 ianuarie 2023, autoritatea fiscală a emis decizia de soluționare a cererii prealabile - Decizia nr. ***** din 31.01.2023 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. ***** din 05.10.2022.

33. Urmare a dezacordului cu actele emise, Podolco Miroslava a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative indicate supra. Concomitent, prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat suspendarea executării Deciziei nr. ***** din 05.10.2022 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de persoana fizică Podolco Miroslava emisă de Serviciul Fiscal de Stat, până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței de judecată.

34. Instanța de recurs constată că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 27 februarie 2023, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului Podolco Miroslava privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, depusă în cadrul cererii de chemare în judecată a lui Podolco Miroslava către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative.

35. Colegiul observă că, pentru a pronunța încheierea privind respingerea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual, prima instanță a reținut lipsa temeiurilor ce determină necesitatea suspendării executării actului administrativ individual defavorabil, prin prisma rigorilor consacrate la art. 172 alin. (2), coroborat cu art. 214 Codul administrativ.

36. În conformitate cu art. 10 alin. (1) Codul administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.*

37. Potrivit Recomandării Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecţia provizorie acordată de instanţă pe probleme administrative, atunci când o instanţă este sesizată cu o contestaţie referitoare la un act administrativ, iar instanţa nu a pronunţat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiaşi instanţe sau unei alte instanţe competente să ia măsuri de protecţie provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecţiei provizorii solicitantului, instanţa trebuie să ia în considerare toţi factorii relevanţi, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune şi că acestea ar putea fi remediate cu dificultate şi dacă există un caz *prima facie* împotriva valabilităţii actului.

38. Din conţinutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecţie provizorie dispuse de către instanţa competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parţial, prin care se dispune în totalitate sau parţial restabilirea situaţiei care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară şi de impunere asupra administraţiei a oricărei obligaţii corespunzătoare, iar măsurile de protecţie provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanţa sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

39. Colegiul reține că, obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activităţi sau dispoziţii executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public. Astfel, în cazuri temeinic justificate şi în scopul prevenirii consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamant, instanţa poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

40. Instanța de recurs notează că, din perspectiva coroborării prevederilor art.172 și art.214 Codul administrativ, citate supra, instanța de judecată este îndreptățită să suspende executarea actului administrativ individual defavorabil contestat doar în cazul întrunirii următoarelor condiții: *a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

41. Instanța de recurs denotă că, scopul instituit de lege a operațiunii de suspendare a executării actului administrativ constă în oferirea unei protecții provizorii drepturilor și intereselor persoanei prin aplicarea unor măsuri de urgență menite să preîntâmpine survenirea iminentă a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în privința căruia există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia.

42. Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrative individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

43. În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

44. Drept urmare, în cazul existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor defavorabile, Completul judiciar, reține că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare. Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare

45. În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

46. Totodată, pentru a înlătura chiar și temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

47. În cazul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

48. La acest capitol Completul judiciar, remarcă că, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

49. În condițiile speței, se constată că, obiect al cererii privind suspendarea executării actului administrativ constituie *Decizia nr. ***** din 05.10.2022 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de persoana fizică Podolco Miroslava emisă de Serviciul Fiscal de Stat*.

50. Instanța de recurs constată inexistența unor elemente ce ar institui evident și fără depășirea limitelor fondului cauzei suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actelor administrative defavorabile vizate, pe care recurentul intenționează să le conteste. Or, simpla solicitare a recurentului de suspendare a executării actului administrativ cu reiterarea prevederilor legale privind instituția suspendării actelor administrative, în opinia completului de judecată nu constituie o premisă suficientă în admiterea acesteia.

51. Totodată, Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiate alegațiile recurentului cu privire la ilegalitatea actului administrativ contestat, enumerând în acest sens mijloace de probe/probe care nu au fost supuse examinării de către autoritatea fiscală, și anume acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022, certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru încăpere nelocativă, nr. cadastral *****, acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022, certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru încăpere nelocativă, nr. cadastral *****, acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022, certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru construcții și case de locuit, nr. cadastral ***** și, respectiv, *****, situate în mun. Chișinău, str. *****, acordul de reziliere nr. ***** din 08.12.2022, certificatul eliberat de IP ASP Serviciul Cadastral teritorial ”Chișinău” din 16.12.2022 pentru încăpere nelocativă, nr. cadastral *****, declarația legalizată notarială al domnului Baicev Serghei nr. ***** din 13.12.2022, declarația legalizată notarial nr. ***** din 23.12.2022, semnată de Plis Olga și Polișciuc Ruslan, contract de împrumut din 05.07.2009; extras de pe pagina web a SFS, certificatul nr. ***** din 13.07.2009 (forma TV-28), eliberat de Departamentul controlului vamal al RM (Bender), în baza căruia se confirmă introducerea în Republica Moldova a sumei de 54.000,00 USD și 90.000,00 EURO, certificatul nr. ***** din 13.07.2009 (forma TV-28), eliberat de Departamentul controlului vamal al RM (Bender), în baza căruia se confirmă introducerea în Republica Moldova a sumei de 60.000,00 USD și 95.000,00 EURO, declarația legalizată notarială a doamnei Muntean Stela din 21.12.2022.

52. În acest context, instanța de recurs precizează că, deși titularul acţiunii invocă încălcări la emiterea actului administrativ, o analiză sumară a alegațiilor reclamantului și o incursiune superficială exercitată asupra actului administrativ contestat, nu aduce în vizorul instanței, *prima facie,* vicii care pun la îndoială legalitatea actului administrativ contestat, or, soluționarea lor poate fi realizată doar în urma unei analize în fond a pretențiilor privind anularea actului administrativ supus contestării.

53. Raportând normele de drept procedural legal enunțate la circumstanțele litigiului dedus judecății, instanța de recurs fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecăţii şi fără a tranșa chestiunea legalităţii actului contestat, reține că, prima instanță corect a concluzionat asupra faptului că nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raţionament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care priveşte examinarea legalităţii, examinare ce excedează cadrului procesual, respectiv acţiunii în suspendarea executării actului administrativ. Or, judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului.

54. Astfel, motivele de nelegalitate a actului invocate în susţinerea cererii de suspendare privind disproporționalitatea cuantumului sechestrului aplicat în raport cu valoarea proprietății supuse sechestrului, presupune cercetarea în profunzime a fondului cauzei și nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat,

deoarece în speță, acestea se referă la fondul cauzei și nu pot constitui obiect de examinare a cauzei în ordine de recurs împotriva încheierii de suspendare.

55. Mai mult ca atât, criticile invocate de recurent precum că, autoritatea publică pârâtă a emis actul administrativ contestat cu încălcarea legislației în vigoare, nu sunt suficiente pentru a fi apreciate ca suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil. Or, actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

56. Deci, având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, prima instanță just a concluzionat că, în speță nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ.

57. Subsecvent, instanța de recurs reține că, în motivarea solicitării de suspendare a actului administrativ contestat, recurentul/reclamant a invocat existența unui pericol real iminent, însă fără a prezenta date privind existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, care ar putea servi drept temei de suspendare a executării acestuia.

58. Mai mult ca atât, reieșind din motivarea cererii de recurs formulată, se atestă că, recurentul nu a argumentat prin care acțiuni anume, nedispunerea suspendării actului administrativ individual defavorabil contestat, ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile, aceasta motivându-și cererea de recurs doar prin prisma argumentelor aduse împotriva actului administrativ individual defavorabil emis în privința sa, care urmează a fi examinate și probate în cadrul examinării în fond a cauzei.

59. Totodată, Colegiul notează că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ. Or, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea actului contestat trebuie motivat convingător, nu prin simpla enumerare a unor fapte, or, dar invocarea riscului şi enumerarea unor fapte nu reprezintă o motivare suficientă şi convingătoare în vederea suspendării actului administrativ contestat.

60. Aceasta deoarece cuantumul obligațiilor impuse prin efectul actului contestat de reclamantă nu poate constitui temei de garanție a asigurării legalității prin suspendarea efectului executional al acestuia, decât în condițiile în care, reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

61. În asemenea circumstanțe, Completul de judecată conchide că, reclamantul formulând prezenta cerere de suspendare a actului contestat, nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art.172 alin.(2) Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.

62. La acest capitol, Completul de judecată reiterează că, examinând cererea de suspendare a executării actelor administrative, instanța de judecată urmează, în fiecare caz concret, să verifice existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

63. Astfel, instanța de recurs menționează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat și temeiurile de ilegalitate, în susținerea solicitării de suspendare a executării actului contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 februarie 2023 .

64. Colegiul punctează că, recurentul, în motivarea cererii de recurs nu a prezentat argumente care ar fi de natură să combată concluziile judecătorului de fond și care ar putea fi puse la baza emiterii unei decizii de casare a încheierii contestate, astfel, instrumentul de atac urmează a fi respins ca nefondat.

65. Completul de judecată mai precizează că, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) Codul administrativ, în conformitate cu care actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui. Iar, în astfel de circumstanțe reclamantul ar avea posibilitate să-și valorifice dreptul său reglementat de Codul administrativ, solicitând compensarea prejudiciului material cauzat prin actul administrativ contestat. Prin urmare, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate.

66. În această ordine de idei, în accepțiunea Colegiului, starea de lucruri din prezenta speță și refuzul în suspendarea actului administrativ contestat nu este de natură să aducă atingere dreptului de acces liber la justiție, garantat de Constituție și nici dreptului la un proces echitabil, ocrotit de CEDO.

67. Din considerentele enunțate, instanța de recurs concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se

încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 CEDO.

68. Colegiul notează că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică (*hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015*). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăţilor omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (*hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004*).

69. Astfel, verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că prima instanță întemeiat și justificat a respins cererea reclamantului Podolco Miroslava împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind suspendarea executării Deciziei nr. ***** din 05.10.2022 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de persoana fizică Podolco Miroslava emisă de Serviciul Fiscal de Stat, evidențiind că, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepțional, prevăzută de lege, care poate fi admisă dacă sunt întrunite, una dintre condițiile prevăzute de lege, și anume prezența suspiciunilor rezonabile în privința legalității actului administrativ contestat și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, ceia ce în cazul dat nu a fost demonstrată de către Podolco Miroslava.

70. Respingând recursul, instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

71. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

72. Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 27 februarie 2023.

73. Din aceste raționamente, în conformitate cu prevederile art.191 alin.(4), art.243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către recurentul Podolco Miroslava împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 februarie 2023, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de către Podolco Miroslava către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Dutca Ina

Băbălău Denis